

РАН БОСИЛЕК ЧУДНА СВИРКА

chitanka.info

Имал дядо козичка. Цанил си козарче. То си имало свирка. Ама каква свирка! Като я надуе, де що има живо нещо, скача, та се къса.

Сутрин дядо му слагал хляб в торбата, пуцал го след козите и му думал:

— По-малко да надуваш свирката, повече да пасеш козите!

Вечер се връщало момчето. Докарвало козите. Посрещал го дядо и виквал ядосано:

— Бре, сине, къде ходиш, какво правиш, та не пасеш козите! Я ги погледни на какво приличат! Живи умрели от глад!

— Паса ги, дядо, паса ги. Сека им бръстина.

Днеска тъй, утре тъй — козарчето щяло да измори козите. Станал дядо една сутрин, та след него. Скрил се в гората зад, една шипка.

Момчето докарало козите в гората. Насякло им бръстина. Почнали да ядат: руп, руп, руп!

Козарчето седнало на един пън, извадило свирката, па като засвирило! Козите оставили бръстината, па като заскачали! Зарипал и дядото в шипката: друс, друс, друс! Изподрал си дрехите. Почнал да вика:

— Спри бе, сине! Изподрах се в шипката!

— Аз спирам, дядо, ами свирката не спира.

И пак рипал дядо.

Чакала го баба да се върне в къщи, па току си рекла:

— Я да видя що стори тоя дядо.

Отишла баба в гората. Гледа — козарчето свири, козите скачат и дядо рипа ли, рипа в шипката.

— Бре, сине, бре, дядо! Каква е тази работа от вас!

Но додето издума, засвирила по-силно свирката и бабата заиграла: друс, друс, друс!

Баба и дядо си имали: син и снаха. Имали си и внучета.

Чакал синът да се върнат дядо и баба, па като не ги дочакал, рекъл на жена си:

— Чакай, невесто, да отида да видя що сториха татко и мама!

Отишел синът в гората. Гледа отдалече: козарчето свири, козите скачат, дядо и баба рипат ли, рипат.

— Каква е тая работа, бре хора! — викнал синът, но свирката свирнала по-силно и той затропал заедно с другите: друс, друс, друс!

Снахата чакала, чакала при децата в къщи, па току рекла:

— Чудно нещо! Що направиха тия хора? Къде отидоха, та се не върнаха? Трябва да ги потърся!

Снахата оставила децата да пазят къщата, а тя отишла в гората. Погледнала и какво да види? — Козарчето свири. Козите скачат. Бабата, дядото и синът рипат ли, рипат.

— Какво е туй чудо, бре хора! — викнала снахата, но козарчето свирнало по-силно и тя затропала редом с другите: друс, друс, друс!

Дядовите внучета пазили, пазили къщата, па като видели, че никой не се връща, хукнали да видят що става в гората.

— Тропайте да тропаме! Карай, козарко!

И те зарипали редом с другите: друс, друс, друс! Цял ден свирило козарчето. Цял ден рипали козите и дядовите хора.

Взело да се мръква. Козарчето тръгнало напред със свирката. Тръгнали след него скачешком и козите, и дядо, и баба, и син, и внучета малки и големи.

Кой как ги видял, тръгвал с тях и почвал да тропа: друс, друс, друс!

Разиграло се цяло село. Нямамо кой да спре играта. Тропали цяла нощ, рипали и на другия ден. Кой знае. Може и до ден-днешен да тропат.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.